

Belønningstur med HVIDBJØRNEN 1965



Beretningen om en tur med det gode skib HVIDBJØRNEN på Grønlands kyst i det Herrens år 1965, og de eventyrlige hændelser, som fortælleren kom ud for på sin vovelige rejse til byen NUK.

Vi var 5 mand, som af flådestationen var blevet udtaget til at komme på belønningstur med HVIDBJØRNEN. Vi fik at vide, at den muligvis kom til GODTHÅB (NUK) i de dage vi skulle være ombord, så flådestationen havde gjort sit til, at vi fik en god tur. Resten afhang af os selv.

Den 11. juli ved middagstid blev vi kørt ned til havnen i 10 G, her gik vi ombord i "FLS GDL 1" som sejlede os ud til Arsuk Storø, hvor vi blev sat i land ved "RØD DECCA".

På deccastationen blev vi fint modtaget med opdækket kaffebord. Der er længe imellem folkene der ser andre mennesker, så de var glade for at sludre med os og tiden føltes ikke lang selv om opholdet strakte sig over 3 timer.

Ved 19-tiden blev vi hentet i HVIDBJØRNEN's motorredningsbåd. Da vi kom ombord blev vi modtaget af banjemesteren som bød os velkommen, derpå blev vi vist til rette på banjerne af hans skriver, som sørgede for, at vi blev fordelt på alle tre skifter. Efter at have modtaget redningsvest og køjetøj hos "dagvagten", blev vi budt velkommen ombord af næstkommanderende kaptajnløjtnant Røssel. Han fortalte os i store træk lidt om, hvad der skulle foregå i den nærmeste fremtid. Det viste sig senere at slå til.

Kl. 0800 mandag morgen stillede vi til mønstring på helikopterdækket. Her benyttede næstkommanderende lejligheden til at hilse godmorgen og spurgte hvorledes vi befandt os, hertil kunne vi kun svare "UDMÆRKET".

Vi blev fritaget for mønstringer af enhver art, blot ældste mand ville sørge for, at vi alle stod op kl. 0700. Dog mønstrede vi når der havde været landlov således, at man var klar over, at vi alle var mødt rettidigt. Under hele opholdet blev der ikke forlangt noget som helst af os, hverken i den ene eller anden retning, men vi hjalp frivilligt til, når der var et arbejde vi kunne lette for dem (det var dog ikke meget).

Mandag ved middagstid ankom vi til GODTHÅB, her var vi alle i land i løbet af eftermiddagen, ganske vist var det regnvejr, men vi lod os dog ikke gå på af den grund. Der blev både filmet på livet løs og taget masser af slides. Kl. 1600 havde vi gjort en del indkøb og derefter drak vi en kop kaffe i restaurant "Kristinemut"

Vi VILLE alle gerne prøve at betale for en god middag med vin til maden, så ved 18-tiden gik vi ind på Hotel Godthåb, men da denne fungerer som pensionat for civilarbejdere kunne vi ikke spise her før efter kl. 1900.

Der var ikke andet at gøre end at slå en times tid ihjel på gaden - det blev hovedgaden - og jeg tror vi passerede OLES VAREHUS en snes gange. At hotellet kunne gøre sådan over for kunderne, er sikkert fordi der ikke er nogen konkurrence (i øvrigt er deres køkken heller ikke stort nok til at de kan sørge både for civilarbejderne og andre samtidigt). Foruden hotellet er der tre kaffebarer og hygiejnen i disse var lidt op og ned.

Tirsdag aften kom vi ud for en lidt udsædvanlig oplevelse, i hvert fald kommer man ikke ud for dem på Grønnedal.

Kl. 2100 var der dansemik på "Alek'amut", og næsten alt vagtfrit personel fra HVIDBJØRNEN var mødt op.

To grønlandere i læderjakker gik rundt og så meget barske ud, de opkrævede kr. 2,50 pr. næse i entre. De eneste der ikke blev krævet var rnarinesoldaterne. Grunden var den, at de to fyre ikke brød sig om at have os i etablissementet. Sidst HVIDBJØRIJEN havde været i GODTHÅB var der nemlig to gaster som var løbet med deres piger, efter hvad vi fik fortalt.

Da de blev klar over at vi ikke uden videre lod os smide ud, ringede de efter politiet. Der kom 2 grønlandske betjente som fik forklaret at vi var "nogle fulde marinere som de gerne ville have smidt ud". Betjentene blev dog hurtigt klar over at det var pure opspind fra de to unge fyres side, så de talte med ejeren af cafeteriet, hvilket resulterede i, at vi hellere end gerne måtte blive, endda uden at betale for dansemikken.

Efter dette var den trykkede stemning lettet, og nu turde pigerne først give sig til at danse med os og lidt efter var der højt humør.

Hvad der skete fra kl. 2200 til næste morgen var skjult af nattens mørke, Orlogskaptajn Jepsen havde ret i hvad han sagde inden vi startede på turen "En dag i Godthåb er nok", men nætter kunne vi godt have brugt nogle flere af.

Onsdag formiddag sejlede vi fra Godthåb til Færingehavn for at få brændstof, der var ret tåget så alt hvad vi så var en stor tank mrk. POLAROIL. Vi forlod Færingehavn allerede kl. 2400, og da vi torsdag morgen kom op på agterdækket,

hang der en stor afskyelig hellefisk, både vi og besætningen skævede til den og jeg tror vi alle tænkte "Hvad har vi dog gjort IT".

To dage senere blev den serveret, men jeg tror størstedelen af den endte udenbords.

Fredag, mens vi var på søopmålingen blev vi 5 belønningsgaster kaldt op på helikopterdekket, hvor en overraskelse ventede os. Vi skulle ud at flyve i helikopter. Det havde også hele tiden været et af vore største ønsker, så glade var vi.

Lørdag ved middagstid nåede vi til FREDERIKSHÅB (PAAMIUT) vi ankrede op uden for havnen, så vi måtte sejles i land under landloven.

Om aftenen var der dansemik i forsamlingshuset og selvfølgelig var det de stilfærdige orlogsgaster som løb med pigerne. - Som pigerne sagde, "Marinerne har vi ikke hele tiden".

Jeg mødte et par gamle kammerater som jeg havde sejlet sammen med på Minelæggeren VINDHUNDEN i 1962/63.

Søndagens oplevelser står i stjernernes tegn!

Mandag den 19. juli sejlede vi fra Frederikhåb mod nord. Ved 17-tiden lå vi ud for Nordslaven ved Fiskenæsset, her mødte vi SKARVEN, som var på vej til Grønnedal, så vi blev hurtigt smidt der om bord og afsted til Grønnedal, hvor vi ankom tirsdag aften lige efter midnat. Og efter dansetruppen MIK's optræden, men man kan jo ikke se alt.

Jeg tror vi alle nød turen, i hvert fald har man nu set mere af Grønland, end kun Flådestation Grønnedal og dennes omgivelser.

John.